

1 In the previous daf we learned that עירובי חצירות must be made with bread, and cannot be made with wine, whereas שיתופי מבואות can be made with either wine or bread.

We also learned that according to ר"מ it is necessary to make both an עירובי חצירות to allow carrying from one חצר to another, and a שיתופי מבואות to allow carrying in the מבוי.

The חכמים hold that one or the other would suffice.

1

<p>שיתופי מבואות</p> <p>WINE or BREAD</p>	<p>עירובי חצירות</p> <p>BREAD</p>
<p>חכמים</p> <p>שיתופי מבואות or עירובי חצירות</p>	<p>רבי מאיר</p> <p>עירובי חצירות and שיתופי מבואות</p>

2 פליגי בה רבי נחומי ורבה - There are two opinions regarding the exact case of the מחלוקת:

One opinion is that even ר"מ agrees that when made with bread, either an עירוב OR a שיתוף is sufficient, because both can be made with bread.

The מחלוקת is only when the שיתופי מבואות was made with wine.

רבי מאיר holds; we need a separate עירובי חצירות of bread, because it cannot be made with wine.

The חכמים hold; although generally we cannot use wine for עירובי חצירות, in this case, since it is valid as the שיתופי מבואות to allow carrying in the מבוי, it is also valid as עירובי חצירות to allow carrying between the חצירות.

The second opinion is that even the חכמים agree that a שיתוף of wine cannot also serve as an עירוב, because an עירוב requires bread.

The מחלוקת is only when bread is used.

רבי מאיר holds; we must make both an עירוב and a שיתוף.

As the Gemara on the previous Daf explained - שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות - So that the children will not forget the need for עירובי חצירות.

The חכמים hold, either one can serve for the other, since both can be made with bread.

2

מחלוקת

פליגי בה רבי נחומי ורבה

<p>2nd</p> <p>WINE</p> <p>חכמים רבי מאיר</p> <p>שיתופי מבואות ✓ עירובי חצירות ✗</p> <p>BREAD</p> <p>חכמים רבי מאיר</p> <p>עירוב or שיתוף עירוב and שיתוף</p>	<p>1st</p> <p>BREAD</p> <p>חכמים רבי מאיר</p> <p>שיתופי מבואות ✓ עירובי חצירות ✓</p> <p>BREAD</p> <p>חכמים רבי מאיר</p> <p>It is also valid as עירובי חצירות We need a separate עירובי חצירות of bread</p>
---	---

לא לשכח תורת עירוב מן התינוקות

3 The גמרא has three opinions to what extent we hold like ר"מ:

-1- אמר רב יהודה אמר רב הלכה כרבי מאיר - We publicly pasken like ר"מ.

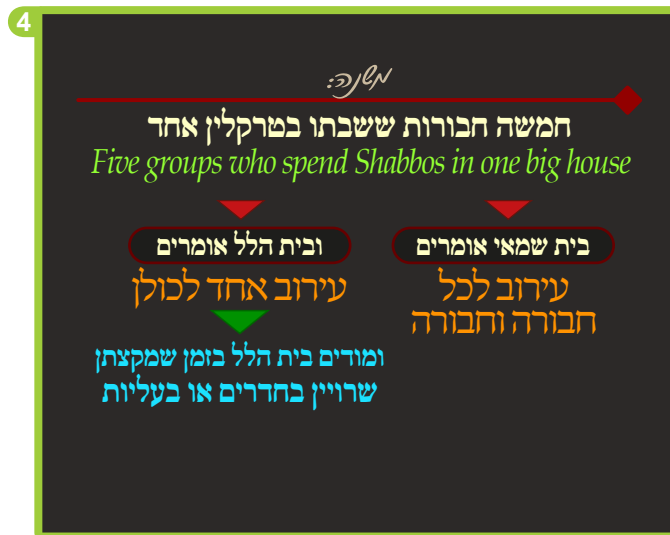
-2- ורב הונא אמר מנהג כרבי מאיר - We do not teach publicly like ר"מ, but rule like him on a case by case basis.

-3- ורבי יוחנן אמר נהגו העם כרבי מאיר - We do not pasken like ר"מ, but if somebody follows his opinion we do not correct him.

3

<p>3</p> <p>ורבי יוחנן אמר נהגו העם כרבי מאיר</p>	<p>2</p> <p>ורב הונא אמר מנהג כרבי מאיר</p>	<p>1</p> <p>אמר רב יהודה אמר רב הלכה כרבי מאיר</p>
---	---	--

4 משנה the זאגט:
 חמשה חבורות ששבתו בטרקלין אחד -
 Five groups who spend Shabbos in one big house -
 בית שמאי אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה -
 Each group must contribute to the עירוב separately.
 Rashi adds; they also require an עירוב to carry from one group to another within the house.
 ובית הלל אומרים עירוב אחד לכולן -
 They contribute to the עירוב as one group, and they also do not need an עירוב to carry among themselves.
 ומודים בית הלל בזמן שמקצתן שרויין בחדרים או בעליות -
 However, the בית הלל agree if some of them are in separate rooms or on different floors.
 - שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה -
 They must each contribute separately.

5 The גמרא has four opinions as to what type of divider separates the groups in the case of the Machlokes of our משנה:
 - אמר רב נחמן מחלוקת במסיפס -
 The first version of רב נחמן says that the מחלוקת is only when they are divided by low makeshift walls, as they do not create a distinct separate area for each group.
 אבל במחיצה עשרה -
 But if divided by walls of ten טפחים - and of course if the walls reach the ceiling - even בית הלל would agree that each group needs to join the עירוב, since this does create a distinct separate area for each group.
 - איכא דאמרי אמר רב נחמן אף במסיפס מחלוקת -
 The second version of רב נחמן suggests that the מחלוקת is both when separated by a ten טפח wall, and when separated by a small divider.

6 The next 2 opinions are that of רבי חייה ורבי שמעון ברבי.
 One says;
 מחלוקת במחיצות מגיעות לתקרה -
 The מחלוקת is when the walls reach the ceiling, but if the walls do not reach the ceiling even בית שמאי agrees that one עירוב is enough.
 The other one says;
 מחלוקת במחיצות שאין מגיעות לתקרה -
 The מחלוקת is when the walls do NOT reach the ceiling, but when they do reach the ceiling even בית הלל agree that each group has to join the עירוב separately.
 According to this פשט, the Gemara does not clarify whether the Machlokes is only מחיצות שאין מגיעות לתקרה - במסיפס they are considered one, or the Machlokes is even במסיפס.

7 The Gemara cites a *Brayta* in which רבי יהודה הסבר teaches that all agree when the walls reach the ceiling that each group needs a separate *Eruva*. The *Machloket* is only when the walls do not reach the ceiling.

The Gemara concludes;

אמר רב נחמן אמר רב הלכה כרבי יהודה הסבר -

We pasken like רבי יהודה הסבר, because when our משנה said that even בית הלל would agree when the groups live in *חדרים ועליות*, it cannot be referring to actual rooms, because that would be *פשיטא* - of course, they are considered separate. Rather, it must mean that they live in rooms divided by partitions that reach the ceiling, where everybody agrees they need to join the *Eruva* separately.

7

ברייטא:
רבי יהודה הסבר

מחיצות המגיעות לתקרה
מחיצות שאין מגיעות לתקרה

ALL AGREE
עירוב לכל חבורה וחבורה

מחלוקת

אמר רב נחמן אמר רב הלכה כרבי יהודה הסבר

ומודים בית הלל בזמן שמקצתן שרויין בחדרים או בעליות

Cannot be referring to actual rooms that would be פשיטא!

8 The Gemara next cites a *Braisa* which has a different understanding of the issue that בית שמאי and בית הלל debate in our משנה, where the issue is not about the height of the partitions, but about where the *Eruva* is kept.

There are two versions of this understanding:

First, the *Machloket* whether they each have to contribute to the *Eruva* is

כשמוליכין את עירובן למקום אחר -

When the *Eruva* is placed in a different house,

אבל אם היה עירובן בא אצלן -

but if the *Eruva* is kept in their house, all agree that one *Eruva* is enough for all of them.

The Gemara cites a *Braisa* which follows the בית הלל in a comparable situation.

חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין את עירובן למקום אחר עירוב אחד - לכולן

8

ברייטא:
The issue is about where the *Eruva* is kept

FIRST VERSION

אם היה עירובן בא אצלן
כשמוליכין את עירובן למקום אחר

ALL AGREE
עירוב אחד לכולן

מחלוקת

בית הלל
עירוב אחד לכולן

בית שמאי
עירוב לכל חבורה וחבורה

ברייטא:
חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין את עירובן למקום אחר עירוב אחד לכולן

9 We must explain, as per Rashi here, and earlier in this מסכת on דף מ"ט ע"ב and דף ס"ז ע"א.

For example, in a case of שתי חצירות next to each other, with a doorway between them - If each *חצר* first collected their own *Eruva* to allow carrying in their *חצר*, and then wants to merge with the adjoining *חצר* to allow carrying from one to the other, they can do it in one of two ways.

9

רש"י

שתי חצירות ופתח אחד ביניהן

If each *חצר* first collected their own *Eruva* and then wants to merge with the adjoining *חצר* they can...

10 -1- One חצר can bring their already collected עירוב to the other חצר. OR -2- One חצר can bring a new עירוב to the other חצר. In option -2- the Machlokes of בית שמאי and בית הלל would apply.
 According to בית שמאי, all residents must contribute to this new עירוב - According to בית הלל, כשמוליכין את עירובן למקום אחר - one can give his bread for all of them, because they are already joined as one by their own עירוב. Now, our case of 5 groups in one house is similar to the first חצר which collected their own עירוב, in that - as Rashi says, according to this פשט - being in the same house joins them as one, and they may carry among themselves without an עירוב. Therefore, since they do not have their own עירוב of bread, if they want to join with the others in the חצר, they must give bread specifically for that purpose, and the Machlokes of בית שמאי and בית הלל would similarly apply.
 As mentioned earlier, this is only כשמוליכין את עירובן למקום אחר - When the עירוב is placed in a different house, אבל אם היה עירובן בא אצלן - but if the עירוב is kept in their house, all agree that one עירוב is enough for all of them.

11 The second version is that the מחלוקת is when the עירוב is brought to them, but if they עירוב is put in a different house all agree that separate עירובין are needed.
 However, the ברייתא would then be following neither בית שמאי nor בית הלל.

12 משנה the זאגט:
 - האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהם וישנים בבתיהם
 If several brothers who all live in the same חצר with their father and others - they eat at their father's house, but sleep in their own homes,
 - צריכין עירוב לכל אחד ואחד
 They each need to join in the עירוב separately, only if the עירוב is placed in the home of one of the other residents.
 If the עירוב is kept in their father's house, or if there are no other residents in the חצר, they do not need an עירוב, because they are considered one with the father.

10

<p>1 Bring their already collected עירוב to the other חצר</p>	<p>2 Bring a new עירוב to the other חצר</p>
	<p><i>The מחלוקת would apply</i></p>
	<p>ובית הלל בית שמאי</p>
	<p>אחד מערב ע"י כולן ALL residents must contribute</p>
	<p><i>They are already joined as one by their own עירוב</i></p>

11 SECOND VERSION

<p>If the עירוב is put in a different house</p> <p>ALL AGREE</p> <p>עירוב לכל חבורה וחבורה</p>	<p>When the עירוב is brought to them</p> <p><i>מחלוקת</i></p> <p>ובית הלל בית שמאי</p> <p>עירוב אחד לכולן עירוב לכל חבורה וחבורה</p>
<p>However, the ברייתא would then be following neither בית הלל nor בית שמאי</p>	

12 משנה:

האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהם וישנים בבתיהם

צריכין עירוב לכל אחד ואחד

If placed in the home of one of the OTHER residents

If kept in their FATHER'S house

They do NOT need an עירוב

Because they are considered one with the father

13 The גמרא tries to prove from this משנה that מקום לינה גורם - one's residence is defined by where he sleeps. The גמרא answers; במקבלי פרס שנו
Perhaps our משנה is speaking of where they each receive food from their father's house, and actually eat it in their own homes - therefore they have to give separately. If they eat in their father's home, maybe they would be considered to be living in the father's home, and do not need to give separately.

13

The גמרא tries to prove

מקום לינה גורם

במקבלי פרס שנו

Perhaps...

They receive food from their father's house and actually eat it in their own home

14 תנו רבנן - תנא קמא teaches that according to the תנא קמא, living in a gatehouse or patio in a חצר would not make a person a resident of the חצר, but having a storage area or a barn would make him a resident of the חצר, whereas רבי יהודה holds he is only a resident if he has a place that is fit for living, and he actually lives there.

14

ברייתא:

תנא קמא	
Living in a Gatehouse or Patio	Having a Storage area or Barn
Not a resident of the חצר	Makes him a resident of the חצר

רבי יהודה

He is only a resident if he has a place fit for living & he actually lives there

15 מאי מקום דירה - What defines one's place of residence?
רב אמר מקום פיתא - Where his bread is - In other words, where he eats.
ושמואל אמר מקום לינה - Where he sleeps.

15

מאי מקום דירה?
What defines one's place of residence?

שמואל	רב
מקום לינה	מקום פיתא